

סו לרצועת עזה עזבו אותה חיילי צה"ל

ים בלילה

מכת החירום של האו"ם לא נראו נרגשים מהאדמה החדשה שבאו להגן עליה.

★ ★ ★

החיים באל-עריש

ב אחת ממכוניות החבלה, על גבי ערימה גדולה של שולחנות עץ ושמיכות, ישבו שלושה חיילים. כולם היו בעלי שיער בלונדי. כולם בעלי עיניים כחולות שתמימות ילדותית נשקפה מהם.

מני הקולנוע. מכונית פרטית צבאית נעצרה ביכר. המוני העתונאים ננחו את האורחים סקנדינביים והצטופפו סביב הרמט"כל ובני יתו, אשר טילו לאורך שיירת מכוניות או"ם וסקרו אותה בעצב.

בעלי קסדות הפלדה הכחולות הציצו מן המכוניות בסקרנות. היתה זאת ריה ארוכה של מכוניות מכל המינים. מכוניות סדנא, אמבולנסים, מכוניות הספקה פוניות הובלה. חיילי הגדוד הדינורבגי

שוב: האויב ממול איש קיבוץ ספר מסקיף שוב לעבר שטחי הרצועה שהפכו שנית לבסיסי מרצחים ולמקור מתיחות ופחד.

בצד הדרך גיט לבן. לידו עמד אדם ב' חולצה אדומה ומכנסים שחורים קלים. "אני עתונאי מברזיל", הציג את עצמו. "אני כותב עבור הרייל האמריקאי. יש כאן אולי איזו חנות פתוחה לקנות משהו? השימורים נמ' אסו. אני רואה שהמצלמות של הצלמים שלכם הן בדיוק כמו אצלנו."

הברזילאי הצעיר וההיר נראה מאוד מרוצה מעצמו. "אתם יודעים, בגללכם כמעט הרגו אותי. חשבו שאני יהודי והתחילו לי הכות אותי, בנס הצילו אותי מידי ההמון. באל-עריש מספרים כל מיני ספורי זועה על השלטון שלכם. עושים שם עכשיו חגיגות ומצבות לזכר הגבורים שהרגתם. בטח שהם מתכוננים לבוא גם לכאן. ראיתי במו עיני שיירות של נשק וחייילים המזכים רק לרגע שיוכלו להיכנס. איפה כל התושבים כאן, למה לא רואים אף אחד?"

הברזילאי ניסה להתבדח: "מה זה, הרגתם את כולם?"

★ ★ ★

גבול חדש-ישן

לא, תושבי עזה גילו מיד סימני חיים ערים מאד. רעש המנועים עורר את תושבי סביבת הכפר משנתם, הם החלו להוציא ראשיהם מבדל לחלונות ופתחי הד בתים. שוטר ישראלי לחץ על הדק העוון, פלט כמה צורות באויר. כל אלה שישנו עדיין — התעוררו. הצלמים החלו להתקרב לעברם, הדליקו זיקוקין כדי שיוכלו לצלם את תושבי עזה בליל הנסיגה. מעוררים מההתעניינות הצבורית בגורלם, החלו ה' שבאב לצאת לרחוב. לבושים בפיג'מות ססי גוניות, יחפים ומסתתרים זה בגבו של זה, החלו להתקרב בשורה חזיתית.

צעיר נמרץ קפץ בראשם, השמיץ קריאות נהללות. ההמון ענה אחריו במקלה. "יחי עבד אל-נאצר! יחי סיסו! יחי האו"ם!" חזר דקות ספורות נכנס ההמון, שמנה כמה עשרות בני נוער טובים של עזה, לאקסטזה מלחמתית. משולבים מקריאותיהם התקדמו לעבר העתונאים הנסוגים, שמיהרו לעלות למכוניותיהם.

רק שיתחילו מכאן העתונאים ונראה מי שישאר עוד ברחוב, סינן חייל מעל גבי קומנדוקר.

מכוניות האו"ם התפזרו לכיוונים שונים, להתמקם במוצבים החדשים. שיירת האד רחים מיהרה צפונה — השבאב מיהר להיר כנס לבתים.

ליד המחסום על הכביש, בקרבת קבוץ ארו, ירד החייל הישראלי בקסדת הפלדה. "צריכים להכין את החבילות", נאנת. "אמ' רו לנו שבחמש בבוקר אנחנו זזים, אי אפשר יהיה לישון כבר הלילה, איזה רעש על הכביש — כמו ברחוב אלנבי!"

כל הלילה התנהלה התנועה על כביש ה' נסיגה. גלגלי מכוניות, שרשרות הטנקים והזחלים, קריאות החיילים מחלונות האד טובוסים שהובילו אותם צפונה, הפרו את שקט הלילה.

בבוקר כבר עמדו חיילים דנים ליד ה' מחסום. מחסום חדש הוקם על הכביש חמש מאות מטר צפונה משם — קונצרטניה מתר תה לרוחב הכביש, כמה חביות צבועות ב' לבן, כמה זחלים, וכמה חיילים עטופים בשיגולים ומתבוננים בחרדה כלפי השמים המעוננים. היה זה הגבול החדש-ישן של מדינת ישראל.

צועקים בהתלהבות השבאב של עזה, לבושי הפיג'מות, בליל הנסיגה. מיד, בהגיע כח האו"ם אל העיר, אדור התושבים עוד ויצאו, על אף העוצר, להפגין שמחתם על פינוי כוחות ישראל מהמקום.

יחי עבד אל-נאצר!

"רוצים סיגריה?"

"לא תודה, יש לנו משלנו", היתה התשובה שהשמעה מתוך שפתם הבלתי מובנת. "מדברים אנגלית?"

שניים נעצו בראשם לאות אי-הבנה. שלי' ש, בעל ראש טיפוס של סרג'נט אלים בסרטס הוליבוריים, הפליט: "כן, קצת". "איך מוצאת חן בעיניכם העיר הזאת?" "מדבר!" חייך האיש המדבר אנגלית ו' מוסיף: "אל תשאל אותנו שאלות, שהקצינים יענו, לנו אסור לספר שום דבר. אתם יש' ראלים או ערבים?"

כאשר קיבל תשובה, פתח באנגלית עיי לגת: "איפה ישראל, רחוקה מכאן? כמה זמן נוסעים מכאן לתל-אביב? מה, כל כך קרוב? מתי אתם עוזבים? עוד הלילה? כל כך מהר, זה לא טוב, בטח יהיו צרות עם התושבים. אל תספר שאני אמרתי לך, אבל יש כאן הרבה גנבים. באל-עריש אחרי ה' התרגלו אלינו בימים הראשונים התחילו לגנוב אוכל מהמחסנים וגם נשק. לחבר שלי גנבו מצלמה."

הוא פנה אל חברו בשפה בלתי מובנת וזה נעץ בראשו לאות הסכמה וקירב את ידיו לעיניו, כאילו אחז מצלמה. "מה אפשר לעשות להם?" אמר הראשון, "הם מסכנים מאוד, הם מאוד עניים."

במרחק מה מאחורי מכונית המשא, עמד

שוטר ישראלי מכון את מפקדי כח החירום של האו"ם במדינת שלטון החדשה. בו בלילה עזבו הישראלים.

ידידים החדשים